

Ai Có Quyền Viết Sử Việt Nam?

Trần Trung Đạo

Nhà thơ Tô Thùy Yên viết trong bài thơ Chiều Trên Phá Tam Giang:

*“Ta phá lên cười, ta phá lên cười
Khi tưởng tượng người cùng ta gặp gỡ
Ở cõi âm nào người vốn không tin
Hỏi nhau chơi thoả chút tính bông đùa:
Người cùng ta ai thật sự hy sinh
Cho tổ quốc Việt Nam - một tổ quốc...?”*

Muốn biết “ai thật sự hy sinh cho tổ quốc” phải đọc lại lịch sử Việt Nam cận đại theo từng thời điểm. Từ hậu bán thế kỷ 19 đến nay, có bao nhiêu cuộc chiến diễn ra trên đất nước Việt Nam?

Nếu đem ra hỏi Nguyễn Phú Trọng, ông ta sẽ trích ngay từ các nghị quyết của đảng, đó là cuộc “*chống thực dân Pháp và đế quốc Mỹ để thiết lập chế độ xã hội chủ nghĩa, thời kỳ quá độ tiến lên chủ nghĩa CS trên toàn lãnh thổ Việt Nam chính thức bắt đầu vào tháng Giêng, 1930 tại Cửu Long, Hương Cảng và chấm dứt vào sáng 30 tháng Tư, 1975.*”

Không đúng. Cuộc chiến giành độc lập và tự do cho dân tộc Việt Nam không bắt đầu từ khi có đảng CS mà bắt đầu vào ngày 1 tháng 9, 1858, khi quân Pháp dưới quyền Đô Đốc Charles Rigault de Genouilly tấn công Đà Nẵng chính thức mở đầu cuộc chiến tranh vì độc lập tự do và cuộc chiến đó vẫn còn đang tiếp diễn cho đến hôm nay.

Bộ máy tuyên truyền của đảng CS nhuộm đỏ nhận thức người dân Việt Nam bằng lý luận chỉ có đảng CSVN mới là đảng duy nhất thật sự mang lại độc lập, tự do và hạnh phúc cho dân tộc Việt Nam. Cũng không phải.

- Đừng quên rằng, 72 năm trước khi đảng CSVN thành lập năm 1930, cuộc chiến đấu vì độc lập, tự do của toàn dân tộc Việt đã bắt đầu từ 1858 với Nguyễn Tri Phương, Hoàng Diệu, Trương Công Định, Thiên Hộ Dương, Nguyễn Trung Trực, Nguyễn Hữu Huân, Phan Đình Phùng, Nguyễn Duy Hiệu, Tống Duy Tân, Đinh Công Tráng, Hoàng Hoa Thám và vô số anh hùng dân tộc khác.
- Đừng quên rằng, 36 năm trước khi Hồ Chí Minh đặt chân trở lại Việt Nam lần đầu năm 1941, các tư tưởng dân chủ khai phóng của Jean-Jacques Rousseau, Montesquieu, Voltaire, Duy Tân Nhật Bản đã được các nhà cách mạng Phan Châu Trinh, Trần Quý Cáp và các nhà cách mạng của phong trào Duy Tân (1905) truyền bá khắp ba miền. Phong trào Đông Kinh Nghĩa Thục do các nhà tân học miền Bắc như Lương Văn Can, Đào Nguyên Phổ đề xướng được đông đảo đồng bào ủng hộ.
- Đừng quên rằng, 18 năm trước khi đảng CSVN ra đời, 1930, đã có rất nhiều đảng phái chính trị không CS chống thực dân Pháp được thành lập như Việt Nam Quang Phục Hội do cụ Phan Bội Châu lãnh đạo (1912) và theo sau bằng đảng Lập Hiến Đông Dương của Bùi Quang Chiêu (1919), Việt Nam Quốc Dân Đảng (1927) do nhà cách mạng Nguyễn Thái Học lãnh đạo, Việt Nam Độc Lập của Nguyễn Thế Truyền (1927) v.v... Các tổ chức cách mạng đó có khác nhau về phương pháp thực hiện nhưng đều đặt cơ sở trên nền tảng dân tộc và hướng tới một chế độ Cộng Hòa.
- Đừng quên rằng, 90 năm trước khi Tạp chí Cộng Sản ra đời 1955, mấy mươi tờ báo đã được phát hành khắp nước như Gia Định Báo (1865), Tiếng Dân (1876), Nông Cổ Mín Đàm (1901), Đông Dương Tạp Chí (1913), Nam Phong Tạp Chí (1917), An Nam Tạp Chí (1926), Phụ Nữ Tân Văn (1929), Tiểu Thuyết Thứ Bảy (1934) và nhiều báo Pháp Ngữ. Tất cả đều nhằm thúc đẩy tiến trình khai dân trí tại Việt Nam.

Nhưng tại sao CS thắng?

CS thắng chỉ vì họ không từ chối bất cứ một thủ đoạn nào, không hề tính toán cân nhắc phải chết hay phải giết chết bao nhiêu người, miễn là đạt được mục đích CS hóa Việt Nam. Song song đảng CS áp dụng một

chính sách tuyên truyền tẩy não, lợi dụng và khai thác triệt để lòng yêu nước, bưng bít thông tin một cách tinh vi nhất trong lịch sử loài người.

Các đảng phái quốc gia Việt Nam không làm được điều đó. **Họ nhân ái quá. Họ Việt Nam tính quá.** Chính vì lòng nhân ái và Việt Nam tính đó mà phần đông những nhà cách mạng độc lập và dân chủ đã chết, không chỉ chết dưới máy chém thực dân mà còn do CS thủ tiêu.

Không ai có quyền viết sử Việt Nam ngoài chính dân tộc Việt Nam đang chịu đựng dưới ách độc tài CS. Con đường có thể còn xa nhưng là con đường chính sử. Chuyến xe có thể phải chậm vì chạy bằng máu của chính mình nhưng là chuyến xe tự chủ, không nô lệ cho bất cứ một ngoại bang nào.

Trần Trung Đạo